

ஆலயத்தில் சிறுவன் இயேசு

லூக்கா 2: 41-50

ஆலயத்தில் சிறுவன் இயேசு (DIG): கர்த்தருடைய பெற்றோருடன் வருடாந்திர பாரம்பரியமாக இருந்த இந்த விருந்துகளின் முக்கியத்துவம் என்ன? இந்த பத்தியில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட யேசுவாவின் குணநலன்களின் பட்டியலை உருவாக்கவும். இயேசு எப்படிப்பட்ட இளைஞராக இருந்தார் என்று அவர்கள் நமக்கு என்ன சொல்கிறார்கள்? அவருடைய பணியைப் பற்றி அவர் எவ்வளவு அறிந்திருப்பார்? அவருடைய பெற்றோருக்கு எவ்வளவு தெரியும்? அவருடைய பெற்றோர் எவ்வளவு மறந்துவிட்டார்கள்?

பிரதிபலிக்கவும்: உங்கள் அன்றாட பொறுப்புகளுடன் கடவுளுக்கான உங்கள் பசியை சமநிலைப்படுத்துவதில், இறைவனை புறக்கணிப்பதன் பக்கத்திலோ அல்லது பிற கவலைகளிலோ நீங்கள் அதிகம் தவறு செய்கிறீர்களா? ஏன்? சரியான இருப்பு உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? அவரிடம் இப்போது உங்களிடம் உள்ள சில கேள்விகள் யாவை? உங்களுக்கு உடனடி பதில் கிடைக்காதபோது, என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவர் கேட்கிறார் என்ற உறுதி உங்களுக்கு இருக்கிறதா? அவர் வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய சாத்தியத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயேசுவின் பெற்றோர் எருசலேம் வரை சென்றனர். நிசானின் பதினான்காம் தேதி, அசுத்தமான நிலையில் இல்லாத ஒவ்வொரு உடல் இஸ்ரேலிய மனிதரும் பெசாக்கிற்காக யெருசலேமில் தோன்ற வேண்டும். பெண்கள் மேலே செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை என்றாலும், வேதத்திலிருந்து (முதல் சாமுவேல் 1: 3-7), யூத அதிகாரிகள் வகுத்த விதிகளிலிருந்தும் நமக்குத் தெரியும் (ஜோசபஸ், வார்ஸ், வி. 9-3; மற்றும் மிஷ்னா பெஸ். இக்ஸ். 4), அவர்களின் வருகை பொதுவானது என்று. உண்மையில், இது எல்லா இஸ்ரேலுக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான நேரம். நிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் பண்டிகை யாத்ரீ கர்கள் குழுக்களாக வந்து, தங்கள் யாத்ரீ க சங்கீதங்களைப் பாடி, அவர்களுடன் எரிந்த மற்றும் சமாதானப் பிரசாதங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள், அதோனாய் அவர்களுக்கு எவ்வாறு ஆசீர்வதித்தார் என்பதற்கு ஏற்ப; அவர் முன் யாரும் காலியாகத் தோன்ற மாட்டார்கள். நகரத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை வழக்கமான 500,000 முதல் மூன்று மில்லியன் .191 வரை அதிகரிக்கும் என்று ஜோசபஸ் பதிவு செய்கிறார்.

நேரடியாக பெயரிடப்படாமல், கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய மாற்றாந்தாய் ஜோசப் படத்தில் இருப்பது இதுவே கடைசி முறை. பெசாச்சைக் கொண்டாடுவதற்காக தாவீது நகரத்திற்குச் செல்வது இயேசுவின் பெற்றோரின் பழக்கமாக இருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த விஷயத்தை வலியுறுத்துகிறது. எருசலேம் நாசரேத்தை விட உயர்ந்த உயரம்; எனவே, அவர்கள் அங்கு செல்ல மேலே செல்ல வேண்டியிருந்தது. பஸ்கா, வாரங்கள், மற்றும் சாவடிகள் ஆகிய மூன்று வருடாந்திர விருந்துகளில் பஸ்காவும் ஒன்றாகும், யூத ஆண்கள் கொண்டாட வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 16:16).

யாத்திராகமம் 23: 14-17 மற்றும் உபாகமம் 16: 1-8 ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப இயேசுவின் பெற்றோர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஸ்கா பண்டிகைக்காக சீயோனுக்குப் பயணம் செய்தனர். இது தோராவுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிதலை நிரூபித்தது. ஆனால், சாலையில் திருடர்கள் மற்றும் கொலைகாரர்கள் இருப்பதால் தனியாக அல்லது ஒரு குடும்பமாக பயணம் செய்வது ஆபத்தானது. எனவே, நீண்ட தூரம் பயணிக்கும்போது, மக்கள் பொதுவாக நிறுவனம் மற்றும் பாதுகாப்புக்காக வணிகர்களில் பயணம் செய்தனர். ஒரு நாள் பயணம் இருபது முதல் இருபத்தைந்து மைல்கள். லூக்கா, ருவாச் ஹா-கோடேஷின் உத்வேகத்தின் கீழ், இயேசுவுக்கு பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோது பதிவு செய்ய நிர்பந்திக்கப்படுகிறார், அவருடைய பெற்றோர் வழக்கப்படி, விருந்துக்குச் சென்றார்கள் (லூக்கா 2: 41-42).

இயேசு இளமையாக இருந்தபோது அவருடைய பெற்றோர் அவர் இல்லாமல் எருசலேமுக்குச் சென்றார்கள். ஆனால், இப்போது அவர் அவர்களுடன் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. மகன் பதின்மூன்று வயதில் இருந்தபோது தனது பார் மிட்ச்வாவிற்கான தயாரிப்பாக எருசலேமுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்று ரபீக்கள் கற்பித்தனர் (பிரகே அவோட் 5.24). அந்த யூத வழக்கத்தை பின்பற்றி, அவருடைய பெற்றோர் அவரை பன்னிரண்டு வயதில் தாவீது நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். பதின்மூன்று வயதில், ஒரு யூத சிறுவன் பார் மிட்ச்வா அல்லது கட்டளையின் மகன் (நித். 5: 6; நசீர் 29 பி), பொறுப்புக்கூறலின் வயது, வயதுவந்தவரின் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வார். ஆகையால், இந்த ஆண்மைக்கு ஆண்மைக்கான வழிமுறைகள் மற்றும் தயாரிப்புகளின் கடுமையான வேலைத்திட்டத்தை இயேசு அனுபவித்திருப்பார். ஆனால், நவீன பார் மிட்ச்வா விழா மற்றும் கொண்டாட்டம் இடைக்காலத்தில் யூத பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து உருவானது, எனவே முதல் நூற்றாண்டில் யூதர்கள் எவ்வாறு கொண்டாடினார்கள் என்பதை மட்டுமே நாம் யூகிக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், லூக்காவின் கணக்கு இந்த நிகழ்வை பதிவுசெய்கிறது என்பதில்

சந்தேகம் இல்லை, ஏனெனில் இது ஒரு பாரம்பரிய யூதராக யேசுவாவின் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான மாற்றமாக இருந்தது.¹⁹²

பெசாச் ஒரு நாள் நீடித்தது, ஆனால் உடனடியாக மொத்தம் எட்டு உயர்ந்த புனித நாட்களுக்கு புனிப்பில்லாத அப்பத்தின் விருந்து இருந்தது (யாத்திராகமம் 23:15; லேவியராகமம் 23: 4-8; உபாகமம் 16: 1-8). ஒன்றாக, அவர்கள் பொதுவாக பஸ்கா என்று அழைக்கப்பட்டனர். எட்டு நாள் திருவிழாவின் முதல் இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே கோயில் மவுண்டில் தனிப்பட்ட வருகை கட்டாயமாக இருந்தது. மூன்றாம் நாள் அரை விடுமுறைகள் என்று அழைக்கப்பட்டது, யாத்ரீ கர்கள் வீடு திரும்ப அனுமதிக்கப்பட்டபோது. நாசரேத்திலிருந்து வந்த கேரவன் உட்பட பலர் அவ்வாறு செய்தனர். யாத்ரீ கர்களை மேலும் தடுத்து வைக்க சிறப்பு ஆர்வம் எதுவும் இல்லை. பஸ்கா உணவு ஏற்கனவே சாப்பிடப்பட்டது, இரண்டாவது சாகிகா பிரசாதம் பலியிடப்பட்டது (முதலாவது தேசத்தின் பாவங்களுக்கான பிரதிநிதியாக பலியிடப்பட்டது, நிசானின் பதினைந்தாம் தேதி காலை 9:00 மணிக்கு கோயில் மைதானத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்டது), முதல் பழுத்த பார்லி அறுவடை செய்யப்பட்டு, கோயிலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, சப்பாத்துக்குப் பிறகு ஹாஷேமுக்கு முன் முதல் பூவின் ஓமராக அசைந்தது.¹⁹³

எனவே மேரியும் ஜோசப்பும் நூற்றுக்கணக்கான யாத்ரீ கர்களுடன் கலிலேயாவுக்கு வடக்கே பயணத்தைத் தொடங்கினர், அநேகமாக டஜன் கணக்கான நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் உட்பட. தேவையான இரண்டு நாட்களையும் அவர்கள் பூர்த்திசெய்தபோது முழு கேரவனும் திரும்பி வந்தபோது, சிறுவன் இயேசு நகரத்தில் பின் தங்கியிருந்தார். ஆனால் அவருடைய பெற்றோர் அதை அறிந்திருக்கவில்லை (லூக்கா 2:43 NASB). கேரவன் அநேகமாக சமாரியாவைச் சுற்றி வந்திருக்கலாம், இது ஒரு துரோகம் என்று மட்டுமே விவரிக்க முடியும். சில இன்ஸ் அல்லது உணவு மற்றும் நீர் ஆதாரங்கள் இருந்தன, மற்றும் பாலைவனத்திற்கும் கரடுமுரடான வனப்பகுதிக்கும் இடையில் நிலப்பரப்பு மாற்றப்பட்டது. ஆனால், எண்ணிக்கையில் பாதுகாப்பு இருந்தது, எனவே மிரியம் மற்றும் ஜோசப்பின் சக பயணிகள் அந்நியர்கள் அல்ல, ஏனென்றால் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதே பயணத்தை ஒன்றாகச் செய்தார்கள்.¹⁹⁴

தங்கள் மகனின் பாதையை இழந்துவிட்டதை அறிந்த மேரி மற்றும் யோசெப் ஆகியோருக்கு கவலை ஏற்பட்டது. ஒரு குழந்தை ஒரு டிபார்ட்மென்ட் கடையில் காணாமல் போகும்போது அல்லது பள்ளியிலிருந்து சரியான நேரத்தில் வீட்டிற்கு வரத் தவறும்போது பெற்றோரை வெல்லும் பீதியை அவர்கள் முதலில்

அனுபவித்தார்கள். இந்த கலவை எப்படி நடந்தது? பெண்கள் பொதுவாக இளைய குழந்தைகளுடன் இதுபோன்ற பயணத்தில் ஆண்கள் மற்றும் வயதான சிறுவர்களிடமிருந்து தனித்தனியாக பயணம் செய்தனர். ஆனால், இயேசுவுக்கு பன்னிரண்டு வயது, படிப்படியாக தனது தாயின் பராமரிப்பிலிருந்து தந்தையின் பயிற்சிக்கு நகர்ந்தார். அந்த மாற்றத்தின் போது, ஒரு பையன் பெற்றோருடன் பயணம் செய்வதைத் தேர்வுசெய்யலாம். அவருடைய பெற்றோர் ஒவ்வொருவரும் இயேசு மற்றவருடன் சென்றதாக நினைத்தார்கள். இது ஒரு நேர்மையான தவறு .195

அவர் தங்கள் நிறுவனத்தில் இருப்பதாக நினைத்து, அவர்கள் ஒரு நாள் பயணம் செய்தார்கள். இந்த நாளின் வணிகர்கள் ஒரு நாளைக்கு இருபது மைல்கள் பயணம் செய்தனர். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் உறவினர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் அவரைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள் (லூக்கா 2:44). அபூரண பதற்றம் முழுமையையும் மீண்டும் மீண்டும் செயலையும் குறிக்கிறது. அவர்கள் இழந்த மகனைத் தேடி கேரவனின் நீளத்தை மீண்டும் மீண்டும் நடத்தினர், இந்த நேரத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டு, தங்கள் மகன் இருக்கும் இடம் குறித்து சில தடயங்களுக்காக சக யாத்ரீ கர்களிடம் மன்றாடினர். ஆனால், முடிவில்லாத பயணிகள் டேவிட் நகரத்தை விட்டு வெளியேறிய தருணத்திலிருந்து ஒரு நபருக்கு கூட யேசுவாவைப் பார்த்ததாக நினைவில் இல்லை .196 அவரைக் கண்டுபிடிக்காதபோது, அவர்கள் அவசரமாக தங்கள் படிகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, அவரைத் தேடுவதற்காக மீண்டும் யெருசலேமுக்குச் சென்றார்கள் (லூக்கா 2: 45). இரண்டாவது முழு நாள் எருசலேமுக்குத் திரும்பியது.

எங்கோ, நெரிசலான, பரபரப்பான நகரத்தில் வணிகர்கள், வீரர்கள் மற்றும் கவர்ச்சியான பயணிகள் மத்தியில், அவர்கள் தங்கள் மகனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. மூன்றாம் நாள் தொடங்கி அரை விடுமுறைகள் என்று அழைக்கப்பட்டதால், புனித நகரத்தில் விஷயங்கள் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பின. படையினர் அருகிலுள்ள அன்டோனியா கோட்டையில் உள்ள தங்கள் சரமாரிகளுக்குத் திரும்பி வந்தனர், வழிபாட்டாளர்கள் தங்கள் சாதாரண நடை முறைகளான பிரார்த்தனை, நோன்பு, வழிபாடு, தியாகம் மற்றும் கற்பித்தல் ஆகியவற்றிற்கு திரும்ப அனுமதித்தனர். இயேசு அவருடைய உறுப்புக்குள் இருந்தார்.

அவருடைய பெற்றோர் ஏற்கனவே நாசரேத்துக்கான பயணத்தைத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர் உணர்ச்சியற்றவர்

அல்ல, ஆனால், அவருடைய நுண்ணறிவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான அவரது தாகம் மிகப் பெரியது, அது அவரது மனதைக் கடந்ததில்லை, மிரியாமும் யோசெப்பும் அவரைக் காணவில்லை என்பதைக் கண்டுபிடித்தவுடன் கவலைப்படுவார்கள். அவருடைய செயல்கள் கீழ்ப்படியாதவை என்று இயேசு நம்பவில்லை. ஆனால், கடவுளின் விஷயங்கள் மற்ற எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டுள்ளன. எல்லா யூத சிறுவர்களையும் போலவே, அவர் ஆண்மைக்குரியவராக வளர்ந்து கொண்டிருந்தார். ஆனால், இயேசு மற்ற எல்லா யூத சிறுவர்களிடமிருந்தும் மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தார்.¹⁹⁷

இதற்கிடையில், மேரியும் ஜோசப்பும் லோயர் சிட்டியின் குறுகிய தெருக்களையும் பஜாரையும் வெறித்தனமாக தேடினர். தொடங்குவதற்கு இது மிகவும் தர்க்கரீதியான இடம். அவர் காணாமல் போனதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர் எங்கு செல்கிறார் என்று அவர்களிடம் சொல்லாமல் அலைந்து திரிவது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. லோயர் சிட்டியில் அவரைக் கண்டுபிடிக்காததால், அவர்கள் கோயில் மவுண்டிற்குச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் செல்லமுடியாத அளவுக்கு முப்பது சீரற்ற படிகளைத் தூக்கிச் சென்றனர், பின்னர் தெற்கு இரட்டை வாயிலின் நுழைவாயில் வழியாக,

மற்றும், அதன் முடிவில், புறஜாதிகளின் நீதிமன்றம் என்று அழைக்கப்படும் திறந்தவெளி கல் முற்றத்திற்கு படிக்கட்டு வரை, இது கோயில் மலையின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கியது.

இது மூன்று ஏக்கர் தளமாக இருந்தது, கால் மைல் நீளமுள்ள சுவர்கள் மற்றும் ரோமன் கொலீஜியத்தின் அளவுள்ள இரண்டு ஆம்பிதியேட்டர்களை வைத்திருக்க முடியும். ஐநூறு முழ சதுரமாக இருப்பதால், இது மொத்தம் சுமார் 200,000 மக்களைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.¹⁹⁸ அவர்கள் தங்களை மிகப் பெரிய கூட்டமான பிளாசாவில் நிற்பதைக் கண்டார்கள், அங்கு அவர்கள் பல வணக்கத்தாரை தங்கள் மகனின் அடையாளங்களுக்காக ஸ்கேன் செய்யத் தொடங்கினர். முதலில் எங்கு பார்க்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் எங்கு செல்ல வேண்டும்? சரணாலயத்தை நோக்கி நகர்ந்து, அவர்கள் அழகான வாயில் வழியாகச் சென்று பெண்கள் நீதிமன்றத்திற்குள் நுழைந்தனர்.

கோயில் வளாகத்தின் இந்த உள் பகுதி ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் திறந்திருந்தது. நிச்சயமாக, இது அனைவருக்கும் வழிபாட்டுக்கான பொதுவான

இடமாக இருந்தது, மேலும் திறந்தவெளியில் ஒரு ஆலய ஜெப ஆலயமாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு செயல்பட்டது. இது 70.87 ஆல் 70.87 மீட்டர், 5,023 சதுர மீட்டர் அல்லது 16,475 சதுர அடி பரப்பளவில் அமைந்த ஒரு பெரிய பகுதி. சில நாட்களுக்கு முன்பு பஸ்காவின் உச்சத்தில் 6,000 வழிபாட்டாளர்களைக் கொண்டிருக்கும் திறன் கொண்டது. ஆனால், இப்போது அரை விடுமுறைகள் என்று அழைக்கப்படுவதால், பல யாத்ரீகர்கள் வீடு திரும்பியிருந்தனர். ஆயினும், இயேசு எங்கும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வர விரும்புவதை விட அதிக நேரம் எடுத்தது.

தேடல் நீக்குவதற்கான ஒரு செயல்முறையாக மாறியது. அவர்களின் மகன் வெளிப்படையாக தொழுநோயாளிகளின் அறையில் இல்லை. சேம்பர் ஆஃப் தி ஹார்ட் பாதிரியார்கள் கடமையில் இருந்தபோது தங்குமிடம் மற்றும் தங்குமிடங்கள் மற்றும் அலுவலகங்கள் மட்டுமே இருந்தன, அதனால் அது சாத்தியமில்லை. நாசிரியர்களின் சேம்பர், அதுவும் கேள்விக்குறியாக இருந்தது. ஆனால், மிரியாமும் ஜோசப்பும் மிகுந்த மனமுடைந்து எங்கும் பார்க்கத் தயாராக இருந்தனர். முந்தைய நாள் எருசலேமின் பஜார் மற்றும் சந்துகளை அவர்கள் தேடிய அதே வெறித்தனத்துடன் அவர்கள் ஆலய மைதானத்தை வருடினர்.

இறுதியாக, கடைசி முயற்சியாக, அவர்கள் ராயல் ஸ்டோவாவுக்குச் சென்றனர்.

இது ஒரு பெரிய திறந்தவெளி பிளாசாவாக இருந்தது, அது முழு தெற்கு சுவரின் நீளத்தையும் ஓடியது. இது பசிலிக்கா அல்லது பண்டைய ரோமில் ஒரு பெரிய கட்டமைப்பின் திட்டத்தின் படி கட்டப்பட்டது. வடிவமைப்பில் செவ்வக, இது ஒவ்வொரு முனையிலும் போர்டிகோஸிலிருந்து நுழைந்த கூரை மண்டபத்தைக் கொண்டிருந்தது. இது ஒரு பரந்த மத்திய இடைகழி அல்லது நேவைக் கொண்டிருந்தது, மேலும்

இரண்டு பக்க இடைகழிகளிலிருந்து நெடுவரிசைகளின் வரிசைகளால் பிரிக்கப்பட்டது. நேவ் சுவர்கள் இடைகழி கூரைகளுக்கு மேலே உயர்ந்தன மற்றும் ஒளியை ஒப்புக்கொள்ள ஜன்னல்களால் கட்டப்பட்டன. அது ஒரு அல்லது ஒரு புனிதமான இடம் அல்ல, உண்மையில் புறஜாதியார் நீதிமன்றத்தின் நீட்டிப்பாகும். அதற்கான ரபினிக் விளக்கம் டால்முட்டில் சானுத் அல்லது சானுயோத் என்று அழைக்கப்பட்டது, அதாவது கடை அல்லது சந்தை போன்றது. அவரது வாழ்க்கையின் கடைசி வாரத்தில், பணம் செலுத்துபவர்களை அந்த இடத்திலிருந்தே இயேசு வெளியேற்றுவார் (இணைப்பு கிளிக் IV பார்க்க - இயேசு கோயில் பகுதிக்குள் நுழைந்தார், யார் வாங்குகிறார் மற்றும் விற்கிறார் அனைவரையும் வெளியேற்றினார்).

கி.பி 30 முதல், ராயல் ஸ்டோவாவின் தென்கிழக்கு மூலையில் கிரேட் சன்ஹெட்ரின் (எல்ஜி - தி கிரேட் சன்ஹெட்ரின்) சந்தித்தது. முன்னதாக அதன் வரலாற்றில், அவர்கள் கோயிலின் தெற்குப் பக்கத்தில் உள்ள பாலிஷ் ஸ்டோன்ஸ் மண்டபத்தில் சந்தித்தனர். கி.பி 70 இல் கோயில் அழிக்கப்படுவதற்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யூத உச்ச நீதிமன்றம் ராயல் ஸ்டோவாவிற்கு சென்றதாக டால்முட் தெரிவிக்கிறது. பொதுவாக, யூத உச்ச நீதிமன்ற உறுப்பினர்கள், காலையில் இருந்து மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாக அமர்ந்தனர் மாலை தியாகத்திற்கு முன் தியாகம், நாள் முழுவதும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. ஆனால், சப்பாத் மற்றும் விருந்து நாட்கள் போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன, அவை கற்பிப்பதற்காக ராயல் ஸ்டோவாவின் பெருங்குடலுக்கு வெளியே வந்தன. அந்த மண்டபங்கள் விவாதத்திற்கு மிகவும் வசதியான இடங்கள், மத அல்லது வேறு. அத்தகைய அமைப்பில், அவர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்பதற்கு அதிக அட்சரேகை வழங்கப்படும். கற்றவர்கள் தங்களது சாதாரண கற்பித்தல் நிலையில் அமர்ந்திருந்த ரபிகளின் காலடியில்

ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோதும், இயேசுவின் பணி குறித்து தெளிவு இருந்தது. அவர் தனது தந்தையின் விருப்பத்தைச் செய்ய இந்த பூமியில் இருந்தார். அவர் ரபிக்களிடையே உட்கார்ந்து, அவர்களைக் கேட்டு, புரிந்துகொண்டு அவர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்டார் (லூக்கா 2:46). புளிப்பில்லாத அப்பத்தின் விருந்து இன்னும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது, ஏனென்றால் விருந்து முடிந்தபின்னர் இயேசுவே ரபிக்களிடையே அமர்ந்திருக்க முடியாது. ஆயினும் கூட, தனது பன்னிரண்டாவது வயதில், தானாக்கில் உள்ள சிக்கல்களையும், மோஷின் தோராவின சிறந்த புள்ளிகளையும் புத்திசாலித்தனமாக விவாதிக்க முடிந்தது, அதன் விளக்கத்தில் வல்லுநர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களுடன். அவர்களால் பதிலளிக்க முடியாத கேள்விகளை அவர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவரது கேள்விகள் கற்ற ரபீஸின் சிறப்பு கவனத்தை ஈர்ப்பது போன்ற நுண்ணறிவைக் காட்டக்கூடும் என்பது அசாதாரணமானது.

அவரைக் கேட்ட அனைவருமே அவருடைய புரிதலையும் அவருடைய ஆழ்ந்த பதில்களையும் கண்டு வியந்தார்கள் (லூக்கா 2:47). ரபீஸின் பதிலை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையான இருத்தொன்டோ இரண்டு காரணங்களுக்காக கவர்ச்சிகரமானதாகும். முதலில், ஆச்சரியப்படுவது என்பது தன்னை நீக்குவது என்று பொருள்; அடையாளப்பூர்வமாக இதன் பொருள் ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்தை இழப்பது, ஒருவரின் மனதில் இருந்து வெளியேறுவது அல்லது ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்திலிருந்து பயப்படுவது. இன்று, நாங்கள் சொல்வோம்: அவர்கள் தங்களுக்கு அருகில் இருந்தார்கள்.

எனவே, ஆச்சரியப்படுவது உண்மையில் இஸ்ரேலின் மிகவும் திறமையான ரபீஸைக் கைப்பற்றிய முழு ஆச்சரியத்தையும் உற்சாகத்தையும் பிடிக்கவில்லை. அவர் ஒரு குழந்தை அதிசயம். கிரேக்க சொற்கள் இயேசு கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்து, பன்னிரண்டு வயதுடையவரின் பிடியில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருந்திருக்க வேண்டிய நுண்ணறிவுகளைக் கொண்டு வர முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவர்கள் பார்த்திராததைப் போல அவர் பிரச்சினையின் இதயத்தை அடைய முடியும். பன்னிரண்டு வயதிற்குள், தான் இஸ்ரேலின் மேசியா என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார்.

ஆச்சரியப்பட்ட வார்த்தையின் பயன்பாடு அசாதாரணமானது என்பதற்கு இரண்டாவது காரணம், டானாக்கின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு, அல்லது செப்டுவஜின்ட், அடோனாய் ஐப் பார்த்த மக்களின் எதிர்வினையை விவரிக்க அதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது. லூக்கா தேர்ந்தெடுத்திருக்கக்கூடிய எல்லா சொற்களிலும், இறையியல் ரீதியாக ஏற்றப்பட்ட வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தினார். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவரது வாசகர்கள் புள்ளி 203 ஐ இழக்கவில்லை

அவர்கள் ஆச்சரியப்படுவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது அவருடைய வயது, இரண்டாவது அவருடைய அறிவு, ஆனால் மூன்றாவது, இயேசு கலிலேயாவைச் சேர்ந்தவர், எருசலேமில் உள்ள யூத ரபினிக்கல் பள்ளிகளில் ஒன்றிலிருந்து அல்ல. கடைசியாக, அதைவிட மோசமானது, அவர் நாசரேத் நகரத்தைச் சேர்ந்தவர், அங்கு பள்ளிப்படிப்பு மற்ற கலிலியன் பள்ளிகளைக் காட்டிலும் குறைவான மதிப்புடையது. ஆனால், உண்மையில், அனைவருக்கும் சிறந்த பயிற்சி இயேசுவுக்கு இருந்தது (ஏசாயா 14 பற்றிய எனது வர்ணனையைப் பாருங்கள்-ஏனெனில் இறைவன் எனக்கு உதவுகிறார், நான் என் முகத்தை ஒரு பிளின்ட் போல அமைப்பேன்). அவர் பிதாவாகிய கடவுளால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்; எனவே, தோராவின நிபுணர்களுடன் புத்திசாலித்தனமான உரையாடலை மேற்கொள்ள முடியும். இதன் விளைவாக, அவரைக் கேட்ட அனைவருமே ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.²⁰⁴

பஸ்கா பண்டிகையின்போது சன்ஹெட்ரினின் சில உறுப்பினர்கள் யாத்ரீகர்களுக்கு கற்பித்த ராயல் ஸ்டோவாவில் அமர்ந்து, மேரி அவரது குரலைக் கேட்டார். மூன்று நாட்கள் வெறித்தனமான தேடலுக்குப் பிறகு, அவர்கள் அவரைப் பாதுகாப்பாகவும், சத்தமாகவும் கண்டார்கள்; அமைதியாக ரபீஸைக் கேட்டு அவர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்பது, அவரது பெற்றோரின் துயரத்தைப் பற்றி கவலைப்படாதது போல் தெரிகிறது. அவர்கள் அவரைக் கண்டதும்

ஆச்சரியப்பட்டார்கள், ஏனென்றால் அவருடைய வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகள் அவர்கள் முன்பு கேள்விப்பட்டதைப் போல எதுவும் இல்லை (லூக்கா 2: 48 அ). அடோனாய் இன் விஷயங்களைப் பற்றி தங்கள் மகன் விவாதித்ததைக் கண்டு மேரியும் யோசெப்பும் அதிர்ச்சியடைந்தனர்.

ஆயினும் கூட, அவர்கள் மூன்று நாட்களில் அவரைப் பார்க்காததால் அவர்கள் கோபமடைந்தார்கள். அவர் எங்கோ ஒரு சாலையின் ஓரத்தில் இறந்துவிட்டார் என்று அவர்கள் கவலைப்பட்டிருக்கலாம். எனவே, இயற்கையாகவே, இழந்த குழந்தையைக் கண்டுபிடிப்பதில் எந்தவொரு பெற்றோரும் விரும்புவதைப் போல அவர்கள் இயேசுவிடம் பேசினார்கள் (நான் உன்னைக் கண்டுபிடித்தேன், இப்போது நான் உன்னை நெரிக்கப் போகிறேன்). நினைவில் கொள்ளுங்கள், மேரியும் யோசெப்பும் ஒரு சாதாரண ஆரோக்கியமான பையனை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் தமது தீர்ந்து போது ஒரு ஒளிவட்டம்.205 கட்டிக் கொண்டு ஓடவில்லை, ஆனால், இறுதியாக அவரை பேச கிடைத்தது விடுவிக்கும்படி தாய், அவள் அவரை வசை கூறு தொடங்கியது. அவள்: மகனே, நீ ஏன் எங்களை இப்படி நடத்தினாய்? உங்கள் தந்தை (அவருடைய வளர்ப்புத் தந்தை ஜோசப்புடனான யேசுவாவின் உறவை விவரிக்கும் மிக இயல்பான வழி) மற்றும் நான் உன்னை ஆவலுடன் தேடுகிறேன் (லூக்கா 2: 48 பி).

நீங்கள் அதைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, இயேசுவின் பதில் அவள் கேட்க விரும்பும் கடைசி விஷயம்: நீங்கள் ஏன் என்னைத் தேடுகிறீர்கள்? நான் என் தந்தையின் வீட்டில் இருக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? நானும் நானும் என்ற வார்த்தைகள் உறுதியானவை. முதல் பார்வையில், அவருடைய பதில் கொஞ்சம் அவமரியாதைக்குரியதாகத் தோன்றலாம், ஆனால், அவருடைய குரலை அச்சிடுவதை நாம் கேட்க முடியாது. ஆலயத்தில் அவரைத் தேடுவதற்கு முன்பு நாள் முழுவதும் அவர்கள் வெறித்தனமாகத் தேடுவது அவரை உண்மையிலேயே குழப்பியது. அவரது பெற்றோர் சிமியோன் மற்றும் அண்ணாவின் வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்திருந்தால், சீயோனுக்குத் திரும்பும்போது அவர்கள் பார்த்திருக்க வேண்டிய முதல் இடம் கோயில். தேவனுடைய குமாரன் அவருடைய தந்தையின் வீட்டில் வேறு எங்கு இருப்பார்? ஆனால், விவரிக்க முடியாதபடி, இயேசுவின் வளர்ப்பின் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில், தேவதூதர்கள், மேய்ப்பர்கள், சிமியோன், அண்ணா மற்றும் மாகி ஆகியோரின் வார்த்தைகள் அனைத்தும் மங்கிவிட்டன. அன்றாட வாழ்க்கையின் சலசலப்பு அவர்களைக் கழுவியதாகத் தோன்றியது. மேரியும் யோசெப்பும் புள்ளிகளை இணைக்கவில்லை, அவர் அவர்களுக்கு என்ன சொல்கிறார் என்று புரியவில்லை (லூக்கா 2: 49-50) .206

யூத குடும்பத்தின் சூழலில், இயேசு அவர் சேர்ந்த இடத்திலேயே இருந்தார் - குடும்பத் தொழிலில் கற்கவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்க தனது தாயிடமிருந்து தந்தையிடம் பொருத்தமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். மென்மையான பன்னிரண்டு வயதில், மேசியா தனது பெற்றோருடனான உறவில் ஒரு திருப்புமுனையை அடையாளம் காட்டினார். அவர் அவர்களுடன் நாசரேத்துக்குத் திரும்பினார், அவருடைய கீழ்ப்படிதலால் அவர்களை தொடர்ந்து மரியாதை ரவித்தார் (Bb - மற்றும் இயேசு ஞானத்திலும் அந்தஸ்திலும் வளர்ந்தார், கடவுள் மற்றும் பிற மக்களுக்கு ஆதரவாக). ஜோசப் ஒரு தச்சரின் வர்த்தகத்தை அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். ஆனால், யேசுவா குடும்ப வியாபாரத்தை பரலோகத்திலுள்ள அவருடைய பிதாவுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது பரலோகத்தில்.207

1915 ஆம் ஆண்டில் பாஸ்டர் வில்லியம் பார்டன் தொடர் கட்டுரைகளை வெளியிடத் தொடங்கினார். ஒரு பண்டைய கதைசொல்லியின் தொன்மையான மொழியைப் பயன்படுத்தி, தனது உவமைகளை சஃபெட் தி முனிவர் என்ற பேனா பெயரில் எழுதினார். மேலும், அடுத்த பதினைந்து வருடங்களுக்கு அவர் சஃபெத்தின் ஞானத்தையும், அவரது துணைவியார் கேதுராவையும் பகிர்ந்து கொண்டார். அவர் ரசித்த ஒரு வகை அது. 1920 களின் முற்பகுதியில், சஃபெட் குறைந்தது மூன்று மில்லியனைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறப்பட்டது. ஒரு சாதாரண நிகழ்வை ஆன்மீக சத்தியத்தின் விளக்கமாக மாற்றுவது எப்போதும் பார்ட்டனின் ஊழியத்தின் முக்கிய உரையாகும்.

"எங்கள் வீட்டிற்கு, எங்கள் சிறிய பேரன் வந்தார். அவர் தனது பாட்டி கேதுராவை ஒரு ரோல் கொடுப்பார் என்று நாடினார். அவள் அவனை தெளிவாக புரிந்து கொண்டிருப்பாள், ஆனால் அவன் ஒரு பியோண்டர் ரோல் வேண்டும் என்று சொன்னான்.

இப்போது கேதுரா பாக்கெட்-புக் ரோல்ஸ், மற்றும் பார்க்கர் ஹவுஸ் ரோல்ஸ், மற்றும் ஹாட் பிஸ்கட் ஆகியவற்றை உருவாக்க முடியும், மேலும் எந்தவிதமான ரோல்களும் இருந்தால், அவளால் அவற்றை தயாரிக்கலாம். அவள் கோல்டன் வெண்ணெய் மற்றும் மேப்பிள் சிரப் அல்லது தேன் அல்லது பாதுகாப்புகளுடன் அவர்களுக்கு சேவை செய்யும் போது, அவை ஒரு கிராவன் படத்தின் வாயில் தண்ணீரை உண்டாக்குகின்றன. ஆனால், எந்த பியோண்டர் ரோல் பற்றியும் அவளுக்குத் தெரியாது.

சிறிய பையன் சொன்னார், எனக்கு ஒரு பியோண்டர் என்று அழைக்கப்படும் ரோல் வேண்டும்.

கேதுராவின் மனதில் ஒரு பெரிய வெள்ளை ஒளி விடியத் தொடங்கியது, அவள் சொன்னாள், என் அன்பே, மீதமுள்ளதை என்னிடம் சொல்லுங்கள். அவர் கூறினார்: இறைவனின் எக்காளம் ஒலிக்கும் போது, நேரம் இனி இருக்காது. ரோல் ஒரு பியோண்டர் என்று அழைக்கப்படுகிறது (துதிப்பாடலில் இருந்து: ரோல் அழைக்கப்படும்போது) நான் அங்கே இருப்பேன். அவள் அவனுக்கு ஒரு ரோல் கொடுத்தாள், அவன் அங்கே இருந்தான்.

எங்கள் வளர்ந்த வார்த்தைகள் குழந்தைகளின் மனதில் கொண்டு வரும் விசித்திரமான மன படங்களைப் பற்றி இப்போது நான் நினைத்தேன். நம்முடைய மனங்களும் சிறு குழந்தைகளின் மனம் தான் என்பதை நம்முடைய பரலோகத் தகப்பனுக்குத் தெரியும் என்று நான் கருதினேன், மேரியும் யோசெப்பும் மிகச் சிறப்பாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததைப் போல, நம்முடைய எல்லா மனப் படங்களும் வரையறுக்கப்பட்டவை. பியோண்டர் ரோலாக.

எங்கள் பியோண்டர் ரோல்ஸ், எங்கள் டெய்லி ரொட்டி கூட நம்மிடம் இருப்பதற்கும், அத்தியாவசிய நீதியின் வழி மிகவும் தெளிவானது என்பதற்கும் ஒரு சிறு குழந்தை அதைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் நான் நன்றி கூறுகிறேன். ரோல் அப் யோண்டர் என்று அழைக்கப்படும் போது, நான் அங்கே இருப்பேன் என்பது எனது உற்சாகமான நம்பிக்கை. ”208